

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De muliere, cui dormienti serpens per os ingressus est, & per partum
egressus, cap. 72.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

C A P V T L X X I .

Matrona quædam in Flandria, sicut nuper audivi a Wigero monacho Vilariensi, cùm infantem peperisset, circà illius corpusculū serpens maximus se complicauerat: de quo cùm disputatum fuisset, quomodo fore sine periculo infantis abstrahendus, consilio cuiusdam, gladius super eum positus est, ad cuius frigiditatem coluber territus, se erexit, & ab infante cecidit, qui baptizatus, paucos superulxit dies. In orbita eundem serpentem matrona fertur bibisse.

C A P V T L X X I I .

Simile penè cōtigit in diœcesi Traiectensi, in villa Dulre. Nutrix Alardi nouitij nostri, sicut ipse mihi retulit, cùm quadā die iuxta alueola apū dormiret, ingens serpens per os ventrem illius intravit: adueniente eius marito, vt dormientem excitaret, vidit caudam, ad mensuram digiti, eiusdem serpētis adhuc in ore supereresse, quem cùm retrahere non posset, illa euigilauit, dicens: Valde incommodè soporata sum, & noluit ei maritus indicare quod acciderat, ne ex ipso timore moreretur: erat enim vicina partui. Cui à matre, consilio viri, lac & dulcia quæque ministrabantur, vt serpens eisdem potatus quiesceret: in hora verò partus, mulier cum infante serpētē effudit: quē cū vir extracto gladio expectasset, & ille, sicut est naturaliter prudens, ad feminam rediret, präoccupatis eius itineribus occisus est, adhuc eadem mulier vinit. Si omnia recitare vellem, quæ meis temporibus miraculosè quasi contra solitum cursum naturæ facta sunt, antè me tempus deficeret, quam copia dicendorum. Interim ista teneas, in his delecteris, quia ad ea, quæ magis vtiliora sunt, festino. Quia scriptum est de Deo: Mementote mirabiliū eius quæ fecit, eorum quæ dicta sunt recordemur, dicentes cum Prophetis: Tu es Deus qui facis mirabilia solus: Non nobis Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Nomen patris Christus est, per quem facta sunt omnia. Cui

Pf. 104.

Psal. 76.

135. 113.

cum eodem Patre & Spiritu sancto honor sit & imperium, per omnia sacula saeculorum, Amen.

FINIS LIBRI DECIMI.

CAPITA LIBRI VNDECIMI.

- Q**VID sit mors, & unde dicitur, & de quatuor generibus morientium, cap. primum.
De morte Meineri sacerdotis de Clauistro, cap. 2.
De morte Isenbardi scripta eiusdem cœnobij, cap. 3.
De morte Sigeri monachi, cap. 4.
De morte adolescentis laici, cum quo ageli, cum moreretur, loquebantur, cap. 5.
De Oberio Conuerso, qui moriens cœlestem audiuit harmo- niam, cap. 6.
De conuerso coco, qui audiuit angelos officia exequiarum compleere, cap. 7.
De morte fratris Hildebrandi, cuius animam in specie pueri speciosi conuentus candidatorum deferebat, cap. 8.
De Conuerso mortuo, circa cuius corpus frater Vernerus candelas stare vidit, cap. 9.
De morte Hervuici Prioris, cap. 10.
De morte Mengozzi Conuersi, qui ad mandatum Gisilberti Abbatis reuixit, cap. 11.
De morte Gozberti Conuersi, qui reuiuiscens visa recitauit, cap. 12.
De finali contritione sacerdotis, quandoque nigri monachi existentis, cap. 13.
De Rudingero monacho, cui beatus David finem suum predixit, cap. 14.
De morte Gerundi Conuersi, quem homines nigri, & vulturis, morientem obseruabant, cap. 15.
De morte Conuersi, super quem residebant coruicu[m] ago- nizaret, quia à columba expulsi sunt, cap. 16.
De morte Cunonis de Malburg monachi in Clauistro, c. 17.

S 13.

De